

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 7 czerwca 2018 roku

Sąd Okręgowy w Poznaniu, Wydział I Cywilny

w składzie - Przewodnicząca: SSO Anna Goździewicz

po rozpoznaniu w dniu 7 czerwca 2018 roku w Poznaniu

na posiedzeniu niejawnym w trybie art. 148¹ K.p.c.

sprawy z powództwa **D. B. (1)**

przeciwko **Bankowi (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W.**

o pozbawienie tytułu wykonawczego wykonalności

1. Pozbawia w całości wykonalności tytuł wykonawczy - bankowy tytuł egzekucyjny z dnia 31 października 2000 r., nr (...) wydany przez Bank (...) S.A. z siedzibą w W., któremu nadano klauzulę wykonalności postanowieniem Sądu Rejonowego wP. (...)z dnia 19 kwietnia 2001 r., sygn. akt (...).
2. Zasądza od pozwanego na rzecz powódki kwotę 4.428 zł (cztery tysięcy czterysta dwadzieścia osiem złote) brutto tytułem wynagrodzenia pełnomocnika z urzędu r. pr. M. L..
3. Nakazuje ściągnąć od pozwanego na rzecz Skarbu Państwa - Sądu Okręgowego w Poznaniu kwotę 1000 zł (tysiąc złotych) tytułem nieuiszczonych kosztów sądowych.

SSO Anna Goździewicz

UZASADNIENIE

Pozwem wniesionym do Sądu Rejonowego P. (...) w P. 6 grudnia 2017r. powódka D. B. (1) domagała się:

- 1) pozbawienia wykonalności tytułu wykonawczego, jakim jest prawomocny Bankowy Tytuł Egzekucyjny z dnia 31 października 2000 roku nr (...), któremu Sąd Rejonowy w P. (...) postanowieniem z dnia 29 kwietnia 20001 roku w sprawie o sygn. akt: (...) nadał klauzulę wykonalności;
- 2) wydania wyroku zaocznego w razie zaistnienia ku temu ustawowych przesłanek;
- 3) zasądzenia od pozwanego na rzecz powódki kosztów postępowania według norm przepisanych;
- 4) zwolnienia od kosztów sądowych w całości i ustanowienia pełnomocnika z urzędu w osobie radcy prawnego M. L.;
- 5) udzielenia zabezpieczenia roszczenia poprzez zawieszenie, do czasu prawomocnego rozpoznania niniejszej sprawy, postępowania egzekucyjnego prowadzonego przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym P. (...)w P. (...) A. P. do sygn. akt: (...).

Uzasadniając swoje stanowisko powódka podała, że prowadzone jest wobec niej postępowanie egzekucyjne przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym P. (...)w P. (...) A. P. do sygn. akt: (...). Podstawą postępowania egzekucyjnego jest Bankowy Tytuł Egzekucyjny z dnia 31 października 2000 roku nr (...), któremu Sąd Rejonowy

w P. postanowieniem z dnia 29 kwietnia 20001 roku w sprawie o sygn. akt: (...) nadał klauzulę wykonalności. Wskazany tytuł został wydany przez pozwanego Bank (...) S.A. z siedzibą w W. w związku z problemami w spłacie kredytu.

Powódka podała, że postępowanie egzekucyjne zostało wszczęte na podstawie wniosku pozwanego z dnia 25 lipca 2016 roku. Wcześniejsze postępowanie egzekucyjne prowadzone do sygn. akt: (...) zostało umorzone postanowieniem z dnia 8 września 2009 roku, natomiast w stosunku do jej męża B. B. (1) postępowanie egzekucyjne umorzono postanowieniem z dnia 29 grudnia 2011 roku. Powódka zaznaczyła, że w międzyczasie nie było prowadzone wobec niej inne postępowanie egzekucyjne w związku z tym należy uznać, że roszczenie strony pozwanej objęte (...) nr (...) z dnia 31 października 2000 roku uległo przedawnieniu (k. 2 – 4).

Postanowieniem z dnia 11 grudnia 2017 roku, wydanym do sygn. akt: (...) Sąd Rejonowy P. (...)i Wilda w P. (...) sprawdził i ustalił wartość przedmiotu sporu na kwotę 104 344,00 zł i przekazał sprawę Sądowi Okręgowemu w Poznaniu jako właściwemu rzeczowo i miejscowo (k. 23).

Postanowieniem z dnia 18 stycznia 2018 roku, wydanym do sygn. akt: I C 2097/17 referendarz sądowy w Sądzie Okręgowym w Poznaniu zwolnił powódkę od kosztów sądowych w całości i ustanowił da powódki pełnomocnika z urzędu w osobie radcy prawnego, którego wyznaczy Okręgowa Izba Radców prawnych w P. (k. 45).

Pismem z dnia 19 lutego 2018 roku pełnomocnik powódki podtrzymał wszelkie twierdzenia i wnioski zawarte w pozwie, a ponadto wniósł o zasądzenie od pozwanego na rzecz powódki kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych, ewentualnie zasądzenie od Skarbu Państwa na rzecz pełnomocnika powódki kosztów nieopłaconej nawet w części pomocy prawnej udzielonej z urzędu według norm przepisanych.

W piśmie pełnomocnik powódki dodatkowo wskazał, że powódka pismem z dnia 7 lutego 2018 roku została poinformowana przez pozwanego, że dokonał on w dniu 6 grudnia 2017 roku sprzedaży przysługującej mu względem powódki wierzytelności wraz ze wszelkimi prawami związanymi z tą wierzytelnością na rzecz e. (...), który z kolei wierzytelność tę przeniósł na podstawie umowy z dnia 13 grudnia 2017 roku na rzecz (...). Mimo powyższego pozwany nadal popiera prowadzenie postępowania egzekucyjnego (k. 57 – 58).

Postanowieniem z dnia 28 lutego 2018 roku Sąd udzielił powódce zabezpieczenia roszczenia - poprzez zawieszenie postępowania egzekucyjnego, prowadzonego przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym P. (...)w P. (...) A. P. w sprawie o sygn. akt: (...) z wniosku Banku (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W. przeciwko dłużnikowi D. B. (1) - do czasu prawomocnego zakończenia postępowania (k. 63 – 66).

W odpowiedzi na pozew pozwany uznał powództwo w całości i wniósł o odstąpienie od obciążania pozwanego kosztami procesu na podstawie art. 102 k.p.c.

W uzasadnieniu swojego stanowiska pozwany wskazał, że podstawą uznania powództwa jest zbycie przez pozwanego wierzytelności objętej kwestionowanym tytułem wykonawczym na rzecz (...). Z uwagi na powyższe brak jest możliwości dalszego wykorzystywania dotychczasowego tytułu wykonawczego przez podmiot niebędący bankiem, bowiem na podstawie BTE zaopatrzonego w klauzulę wykonalności może być prowadzona egzekucja tylko na rzecz banku, a nie na rzecz innej osoby (k. 79 – 79v).

Postanowieniem z dnia 7 czerwca 2018 roku Sąd przeprowadził dowód z dokumentów dołączonych do akt sprawy na okoliczność istnienia i treści przedmiotowego tytułu wykonawczego, prowadzonych na jego podstawie postępowań egzekucyjnych oraz zbycia wierzytelności nim objętej (k. 98).

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 31 października 2000 roku pozwany Bank (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W. wystawił Bankowy Tytuł Egzekucyjny nr (...), z którego wynikało wymagalne roszczenie wobec D. B. (1) i B. B. (1) z tytułu zadłużenia wynikającego z umowy kredytowej na zakup środków transportu nr (...) z dnia 15 grudnia 1997 roku na kwotę 40 927,59 zł wraz z odsetkami ustawowymi naliczonymi od dnia 1 listopada 2000 roku do dnia zapłaty od kwoty niespłaconego kapitału kredytu.

Postanowieniem z dnia 19 kwietnia 2001 roku, wydanym do sygn. akt: (...) Sąd Rejonowy w P. nadał klauzulę wykonalności w/w Bankowemu Tytułowi Egzekucyjnemu.

Okoliczności bezsporne, a nadto dowód: Bankowy Tytuł Egzekucyjny nr (...) z dnia 31 października 2000 roku (k. 5), postanowienie Sądu Rejonowego w Poznaniu z dnia 19 kwietnia 2001 roku, sygn. akt: (...) (k. 6 – 7)

Na podstawie Bankowemu Tytułu Egzekucyjnego nr (...) z dnia 31 października 2001 roku, zaopatrzonego w klauzulę wykonalności, pozwany wszczął przeciwko powódce D. B. (2) i jej mężowi B. B. (1) postępowanie egzekucyjne. Postępowanie to było prowadzone przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym P. (...) (wcześniej przez Komornika Sądowego Rewiru IX przy Sądzie Rejonowym w P.) P. W. do sygn. akt: Km (...). Postępowanie to zostało postanowieniem z dnia 8 września 2005 roku umorzone w stosunku do D. B. (2) z uwagi na to, że nie ustalono majątku dłużnika podlegającego egzekucji. Kolejno postanowieniem z dnia 29 grudnia 2011 roku postępowanie egzekucyjne zostało umorzone w stosunku do B. B. (1) z mocy samego prawa, albowiem wierzyciel w ciągu roku od dnia złożenia wniosku o zawieszenie postępowania egzekucyjnego nie zażądał podjęcia tej egzekucji.

Okoliczności bezsporne, a nadto dowód: postanowienie Komornika Sądowego P. W. z dnia 8 września 2005 roku (k. 8), postanowienie Komornika Sądowego P. W. z dnia 29 grudnia 2011 roku (k. 9)

Pismem z dnia 25 lipca 2016 roku pozwany złożył do Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym P. (...) w P. (...) A. P. wniosek o wszczęcie postępowania egzekucyjnego wobec D. B. (2) na podstawie Bankowego Tytułu Egzekucyjnego nr (...) z dnia 31 października 2001 roku. Postępowanie zostało zarejestrowane pod sygnaturą akt: (...).

Okoliczności bezsporne, a nadto: dokumenty zgromadzone w aktach postępowania egzekucyjnego prowadzonego przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym P. (...) w P. (...) A. P. do sygn. akt: (...)

Pismem z dnia 7 lutego 2018 roku powódka została poinformowana że pozwany dokonał w dniu 6 grudnia 2017 roku sprzedaży przysługującej mu względem powódki wierzytelności wraz ze wszelkimi prawami związanymi z tą wierzytelnością na rzecz e. (...), który z kolei wierzytelność tę przeniósł na podstawie umowy z dnia 13 grudnia 2017 roku na rzecz (...).

Okoliczności bezsporne, a nadto dowód: zawiadomienia o cesji wierzytelności (k. 59 – 60)

Pismem z dnia 20 marca 2018 roku pozwany złożył do Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym P. (...) w P. (...) A. P. wniosek o umorzenie postępowania egzekucyjnego prowadzonego do sygn. akt: (...) z uwagi na zawarcie umowy przelewu wierzytelności.

Postanowieniem z dnia 30 marca 2018 roku Komornik Sądowy umorzył postępowanie egzekucyjne na podstawie art. 825 pkt 1 k.p.c.

Okoliczności bezsporne, a nadto: dokumenty zgromadzone w aktach postępowania egzekucyjnego prowadzonego przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym P. (...) w P. (...) A. P. do sygn. akt: (...)

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie twierdzeń stron co do okoliczności niespornych i dokumentów znajdujących się w aktach komorniczych – (...).

Sąd zważył, co następuje:

Powódka w niniejszym postępowaniu wystąpiła o pozbawienie wykonalności tytułu wykonawczego w postaci Bankowego Tytułu Egzekucyjnego nr (...) z dnia 31 października 2000 roku zaopatrzonego w klauzulę wykonalności z dnia 19 kwietnia 2001 roku z uwagi na przedawnienie roszczenia i z uwagi na przeniesienie wierzytelności wynikającej z w/w BTE na rzecz innego podmiotu.

Zgodnie z art. 840 § 1 pkt 2 k.p.c. dłużnik może w drodze powództwa żądać pozbawienia tytułu wykonawczego wykonalności w całości lub części, jeżeli po powstaniu tytułu egzekucyjnego nastąpiło zdarzenie, wskutek którego zobowiązanie wygasło albo nie może być egzekwowane.

Co do zasady roszczenia wynikające z umowy o kredyt przedawniają się z upływem trzech lat. Bowiem w przypadku przedmiotowej wierzytelności ma zastosowanie art. 118 k.c. przewidujący dla roszczeń związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej – jeśli przepis szczególny nie stanowi inaczej - trzyletni termin przedawnienia. Bieg przedawnienia przerywa się natomiast przez każdą czynność przed sądem lub innym organem powołanym do rozpoznawania spraw lub egzekwowania roszczeń danego rodzaju, albo przed sądem polubownym, przedsięwziętą bezpośrednio w celu dochodzenia lub ustalenia albo zaspokojenia roszczenia lub zabezpieczenia. (art. 123 § 1 k.c.). Po każdym przerwaniu przedawnienia, stosownie do treści art. 124 § 1 k.c., przedawnienie biegnie na nowo.

Złożenie wniosku egzekucyjnego przerywa bieg terminu przedawnienia, a po umorzeniu postępowania egzekucyjnego bieg terminu przedawnienia roszczenia rozpoczyna się na nowo, za wyjątkiem jednak umorzenia postępowania egzekucyjnego z mocy samego prawa na skutek beczynności wierzyciela na podstawie art. 823 k.p.c., jak również w sytuacji umorzenia postępowania egzekucyjnego na wniosek wierzyciela, który w toku egzekucji dokonał przelewu egzekwowanej należności.

W niniejszej sprawie Sąd nie miał wątpliwości, że doszło do przedawnienia wierzytelności objętej Bankowym Tytułem Egzekucyjnym nr (...) z dnia

31 października 2005 roku. Postępowanie egzekucyjne prowadzone do sygn. akt:

Km (...) zostało umorzone postanowieniem z dnia 8 września 2005 roku w stosunku do D. B. (2) z uwagi na to, że nie ustalono majątku dłużnika podlegającego egzekucji. Odnosząc się natomiast do B. B. (2), to postępowanie egzekucyjne prowadzone do sygn. akt: Km (...) zostało umorzone wobec niego z mocy prawa (postanowienie z dnia 29 grudnia 2011 roku), albowiem wierzyciel w ciągu roku od dnia złożenia wniosku o zawieszenie postępowania egzekucyjnego nie zażądał podjęcia egzekucji. Stosownie do w/w rozważań i regulacji wszczęcie postępowania egzekucyjnego wobec B. B. (2) nie przerwało nawet biegu terminu przedawnienia. Uwzględniając więc trzyletni termin przedawnienia, roszczenie wynikające z (...) nr (...) z dnia

31 października 2000 roku przedawniło się najpóźniej w dniu 8 września 2008 roku. Pozwany złożył natomiast ponowny wniosek egzekucyjny dopiero w dniu 25 lipca 2016 roku. W międzyczasie nie toczyło się wobec D. B. (2) ani B. B. (2) żadne inne postępowanie egzekucyjne.

Pozwany co prawda uznał powództwo z innej przyczyn niż te stanowiące uzasadnienie pozwu nie wskazał jednak za żadne okoliczności faktyczne, które mogłyby podważyć powyższe ustalenia i rozważania.

W dalszej kolejności podać należy, że również przeniesienie przez pozwanego wierzytelności na rzecz innego podmiotu uzasadnia pozbawienie wykonalności Bankowego Tytułu Egzekucyjnego nr (...) z dnia 31 października 2000 roku.

W orzecznictwie wyraźnie bowiem wskazuje się, że na podstawie Bankowego Tytułu Egzekucyjnego zaopatrzonego klauzulą wykonalności może być prowadzona egzekucja tylko na rzecz banku, a nie na rzecz innej osoby (postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 4 marca 2008 roku, sygn. akt: IV CSK 422/08).

W niniejszej sprawie strona pozwana w odpowiedzi na pozew uznała powództwo w całości. Zgodnie natomiast z art. 148¹ § 1 k.p.c. Sąd może rozpoznać sprawę na posiedzeniu niejawnym, gdy pozwany uznał powództwo lub gdy po złożeniu przez strony pism procesowych i dokumentów, w tym również po wniesieniu zarzutów lub sprzeciwu od nakazu zapłaty albo sprzeciwu od wyroku zaocznego, sąd uzna - mając na względzie całokształt przytoczonych twierdzeń

i zgłoszonych wniosków dowodowych - że przeprowadzenie rozprawy nie jest konieczne. Stosownie do § 2 w/w przepisu w przypadkach, o których mowa w § 1, sąd wydaje postanowienia dowodowe na posiedzeniu niejawnym. Zgodnie z treścią § 3 rozpoznanie sprawy na posiedzeniu niejawnym jest niedopuszczalne, jeżeli strona w pierwszym piśmie procesowym złożyła wniosek o przeprowadzenie rozprawy, chyba że pozwany uznał powództwo.

Wydanie na posiedzeniu niejawnym wyroku z uznania nie zostało obwarowane żadnymi dodatkowymi przesłankami. Wydaje się jednak, że rozważana regulacja nie zwalnia Sądu od oceny skuteczności uznania zgodnie z kryteriami określonymi w art. 213 § 2 k.p.c. W myśl wskazanego przepisu Sąd jest związany uznaniem powództwa, chyba że jest ono sprzeczne z prawem, zasadami współżycia społecznego albo zmierza do obejścia prawa.

W ocenie Sądu w niniejszej sprawie nie zachodziły jakiegokolwiek przesłanki uzasadniające kwestionowanie uznania powództwa przez pozwanego. Okoliczności sprawy w zakresie niezbędnym do oceny uznania, były bezsporne. W świetle powyższego Sąd uznał, iż oświadczenie pozwanego o uznaniu powództwa było skuteczne oraz nie budziło żadnych wątpliwości.

To mając na uwadze Sąd na posiedzeniu niejawnym w trybie art. 148¹ k.p.c. wydał wyrok uwzględniający w całości powództwo o pozbawienie tytułu wykonawczego wykonalności (punkt 1. sentencji wyroku).

O kosztach postępowania Sąd orzekł na podstawie art. 98 k.p.c. i obciążył nimi pozwanego, jako przegrywającego spór w całości. W ocenie Sądu nie było podstaw do odstąpienia od obciążania pozwanego kosztami postępowania. Pozwany dał bowiem stronie powodowej podstawy do wytoczenia powództwa, albowiem prowadził postępowanie egzekucyjne mimo przedawnienia wierzytelności i mimo dokonania cesji wierzytelności. Ponadto pozwany złożył wniosek o umorzenie postępowania egzekucyjnego dopiero po 3 miesiącach od cesji i po zapoznaniu się z treścią pozwu w niniejszej sprawie (odpis pozwu został odebrany przez pozwanego w dniu 13 marca 2018 roku, wniosek o umorzenie postępowania egzekucyjnego został złożony natomiast w dniu 28 marca 2018 roku).

Jednocześnie wskazać należy, że Sąd omyłkowo zasądził od pozwanego na rzecz powódki kwotę 6 642,00 zł tytułem wynagrodzenia pełnomocnika z urzędu radcy prawnego M. L.. Zgodnie bowiem z § 8 pkt 6 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016 r. (Dz.U. z 2016 r. poz. 1715) w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego z urzędu opłaty wynoszą przy wartości przedmiotu sprawy od 50 000,00 zł do 200 000,00 zł – 3 600,00 zł. Tym samym Sąd powinien zasądzić od pozwanego na rzecz powódki kwotę 4 428,00 zł (3 600,00 zł + 23 % VAT). Kwota wskazana w punkcie 2 stanowi oczywistą omyłkę podlegającą sprostowaniu o czym orzeczono w osobnym postanowieniu.

Strona powodowa była w niniejszej sprawie zwolniona od kosztów sądowych w całości. Wobec tego, zważywszy, że pozwany, jako przegrywający, ponosi całość kosztów procesu, należało na podstawie art. 113 ust. 1 ustawy o kosztach sądowych

w sprawach cywilnych nakazać ściągnąć od niego kwotę 1 000,00 zł tytułem opłaty sądowej od pozwu.

SSO Anna Goździewicz